

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 17 stycznia 2019r. skierowanym przeciwko (...) w Ł. powódka Bonus Wierzytelności 2 P. Inkaso Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 1 176 575,90zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 11 września 2018r. do dnia zapłaty z jednoczesnym ograniczeniem odpowiedzialności pozwanej do obciążonej hipoteką nieruchomości tytułem nabytej w drodze przelewu wierzytelności wynikającej z kredytu udzielonego pozwanej przez poprzednika prawnego powódki. Uzasadniając zgłoszone żądanie powódka powołała się jednocześnie na fakt uzyskania na swoją rzecz hipoteki na nieruchomości pozwanej, która to hipoteka zabezpiecza dochodzoną w sprawie wierzytelność (pozew k. 7 – 11).

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2019r. ustanowiono dla pozwanej na podstawie art. 69 par. 1 kpc. kuratora w osobie W. S. (postanowienie k. 180). W złożonej w dniu 28 listopada 2019r. odpowiedzi na pozew ustanowiony dla pozwanej kurator podniósł zarzuty przedawnienia roszczenia, zarzut jego nieistnienia, niewykazania jego wysokości, braku legitymacji powódki i z tych względów wniósł o oddalenie powództwa. Ustanowiony dla pozwanej kurator podniósł w szczególności, iż pozwana nie była informowana o dokonywanych cesjach (odpowiedź na pozew k. 211 – 223)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 lutego 2011r. należący do tej samej grupy kapitałowej co Bank (...) spółka akcyjna w (...) Bank (...) spółka akcyjna w W. udzieliła pozwanej pożyczki hipotecznej w kwocie 1 300 000zł., na okres czasu do dnia 5 lutego 2020r., jako zabezpieczenia zaś zwrotu powyższej pożyczki przewidziano między innymi hipotekę do wysokości 2 400 000zł. zabezpieczającą spłatę należności głównej, odsetek i pozostałych kosztów na objętej księgą wieczystą nr (...) nieruchomości pozwanej położonej w Ł. oraz wystawiony przez pozwaną weksel własny wraz z deklaracją wekslową. (umowa k. 70 – 72). W treści powyższej deklaracji upoważniono kredytodawcę do wypełnienia weksla na sumę odpowiadającą wysokości wymagalnych należności wynikających z udzielonego kredytu, pozwana zaś ze swej strony zwolniła wierzyciela od obowiązku protestowania weksla (deklaracja wekslowa k. 98).

Doręczonym pozwanej w dniu 22 marca 2018r. pismem została ona wezwana do spłaty zadłużenia w terminie 14 dni. Pozwaną uprzedzono jednocześnie, iż brak spłaty we wskazanym terminie skutkować będzie wypowiedzeniem umowy kredytu (wezwanie k. 263, dowód doręczenia k. 264)

Pismem z dnia 27 maja 2013r. doręczonym pozwanej w dniu 3 czerwca 2013r. Bank (...) spółka akcyjna w W. wypowiedziała pozwanej powyższą pożyczkę wskazując jednocześnie, iż wymagalny w dacie wypowiedzenia kapitał pożyczki opiewa na kwotę 69 239,61zł., niewymagalny zaś – na kwotę 1 121 346,29zł. (wypowiedzenie k. 74, dowód doręczenia k. 75).

Postanowieniem z dnia 9 lutego 2015r. Bank (...) spółka akcyjna w W. uzyskała klauzulę wykonalności na wystawiony przez siebie przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny, w którego treści wysokość niespłaconego przez pozwaną kapitału określono na kwotę 1 190 585,90zł. (bankowy tytuł egzekucyjny k. 76 – 77, postanowienie k. 78 – 79).

Na mocy zawartej w dniu 21 czerwca 2017r. umowy Bank (...) spółka akcyjna w W. przelała na rzecz Bonus Wierzytelności 2 P. Inkaso Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. szereg wierzytelności, a wśród nich również zabezpieczoną hipoteką umowną do kwoty 2 400 000zł. wierzytelność względem pozwanej (przelew k. 16 – 18, oświadczenie zbywcy wierzytelności o uzyskaniu zapłaty za zbywaną wierzytelność k. 19 – 20). Nabywca wierzytelności uzyskał na swoją rzecz wpis hipoteki umownej do kwoty 2 400 000zł. w prowadzonej pod numerem (...) księdze wieczystej dla nieruchomości pozwanej (zawiadomienie k. 80).

W dniu 26 czerwca 2017r. Bonus Wierzytelności 2 P. Inkaso Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. przelał nabytą w wcześniej od Banku (...) spółki akcyjnej w W. wierzytelność wraz z jej zabezpieczeniem na rzecz powódki (przelew k. 62 – 64). Również powódka uzyskała na swoją rzecz wpis hipoteki

umownej do kwoty 2 400 000zł. w prowadzonej pod numerem (...) księdze wieczystej dla nieruchomości pozwanej (zawiadomienie k. 81, treść księgi wieczystej k. 88).

30 sierpnia 2018r. powódka wezwała pozwaną do wykupienia w terminie do dnia 10 września 2018r. weksła w treści zaś powyższego wezwania należną jej kwotę należności głównej określiła na 1 176 575,90zł. (wezwanie k. 103, dowód nadania k. 104).

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie pozwu zasługuje na uwzględnienie. Znajduje ono oparcie w przepisie art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o księgach wieczystych i hipotece, wedle którego wierzyciel, który uzyskał na swoją rzecz wpis hipoteki zabezpieczającej oznaczoną wierzytelność wynikającą z określonego stosunku prawnego może dochodzić zaspokojenia z obciążonej tą hipoteką nieruchomości bez względu na to, czyją stała się własnością, i z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości. W niniejszej sprawie fakt uzyskania przez powódkę na nieruchomości pozwanej hipoteki zabezpieczającej dochodzoną w niniejszym postępowaniu wierzytelność był okolicznością niesporną, co samo w sobie uznać należy za argument na rzecz udzielenia ochrony żądaniu pozwu przesądzając jednocześnie o nieskuteczności zarzutu braku legitymacji powódki w niniejszym postępowaniu. W zaistniałej sytuacji jedyną okolicznością mogącą sprzeciwić się udzieleniu ochrony żądaniu pozwu mogła być wyłącznie spłata zadłużenia przez dłużnika osobistego, fakt takiej spłaty nie został jednak w niniejszej sprawie ani udowodniony ani też nawet podniesiony jako wymierzony przeciwko żądaniu pozwu zarzut, pozwana kwestionując bowiem w toku procesu istnienie wierzytelności nie powołała się na jej wygaśnięcie.

W zaistniałej sytuacji kluczowe znaczenie przypisać należało możliwości skorzystania przez pozwanego z zarzutu przedawnienia. Zagadnienie to reguluje przepis art. 77 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o księgach wieczystych i hipotece, przedawnienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką nie narusza uprawnienia wierzyciela hipotecznego do uzyskania zaspokojenia z nieruchomości obciążonej. Przepisu tego nie stosuje się do roszczeń o świadczenia uboczne.

W dacie przyznawania pozwanemu kredytu, a zatem w dacie, kiedy hipotekę ustanawiano, przepis powyższy stanowił, iż przedawnienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką nie narusza uprawnienia wierzyciela hipotecznego do uzyskania zaspokojenia z nieruchomości obciążonej. Przepisu tego nie stosuje się do roszczenia o odsetki. Z tych też przyczyn stanowisko powódki, że zarzucane przedawnienie zabezpieczonej wierzytelności nie ma znaczenia dla jej uprawnień, uznać należało za uzasadnione, powódka bowiem w sposób wyraźny swoje roszczenie ograniczyła do samej tylko należności głównej rezygnując jednocześnie z dochodzenia w niniejszej sprawie odsetek. Z uwagi na powyższe, żądaniu pozwu udzielić należało ochrony w zakresie należności głównej wynoszącej w niniejszej sprawie 1 190 585,90zł. pomniejszoną o wskazaną w uzasadnieniu żądania pozwu wpłatę w kwocie 14 010zł. do kwoty 1 176 575,90zł. W zaistniałej sytuacji to na pozwanej spoczął ciężar wykazania, iż rzeczywisty rozmiar zadłużenia z tytułu zaciągniętego kredytu jest niższy od przedstawionego przez powódkę, sprostać zaś temu ciężarowi pozwana mogła przedstawiając dowody wpłat pomniejszających wysokość tego zadłużenia. Dowody takie jednak w sprawie nie zostały przedstawione pomimo tego, że to na pozwanej, jako tej stronie, która z faktu spłaty większej niż przyznała powódka części zadłużenia wywodziła korzystne dla siebie skutki prawne, spoczywał z mocy art. 6 kc. ciężar wykazania powyższych okoliczności. Z uwagi natomiast na to, iż ustalenie wysokości przysługującej powódce pretensji nie wymagało wiadomości specjalnych, oddaleniu podlegał przeto – jako prowadzący jedynie do przedłużenia postępowania - zgłoszony w odpowiedzi na pozew wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego w niniejszej sprawie (postanowienie k. 310).

Odmówić należało jednocześnie skuteczności pozostałym zarzutom pozwanej, a mianowicie nieistnienia wierzytelności powódki i jednoczesnego niewykazania jej wysokości, sam fakt bowiem udzielenia pozwanej spornego kredytu jak również jego wysokość wykazane zostały przedłożonymi przez powódkę dokumentem w postaci umowy kredytu, wymagalność zaś wynikającej z tej umowy wierzytelności wynika z dokonanego przez powódkę i doręczonego pozwanej wypowiedzenia tegoż kredytu, w którego treści wysokość należności głównej określono na kwotę odpowiadającą dochodzonemu obecnie roszczeniu. Zauważyć należy przy tym sprzeczność, w jaką popadł

reprezentujący pozwaną kurator zgłaszając jednocześnie zarzuty przedawnienia i braku wymagalności roszczenia, zgodzić należy się bowiem z tym, że aby jakiegokolwiek roszczenie mogło się w ogóle przedawnić, to wcześniej rozpocząć musi się w odniesieniu do niego bieg terminu przedawnienia, stosownie zaś do brzmienia przepisu art. 120 par. 1 kc., rozpoczęcie takie ma miejsce dopiero z chwilą wymagalności roszczenia. W sprawie niniejszej o takiej wymagalności roszczenia świadczy powołany przez kuratora fakt uzyskania przez poprzednika prawnego powódki klauzuli wykonalności na wystawiony przez niego bankowy tytuł egzekucyjny, stosownie bowiem do brzmienia obowiązujących w przeszłości przepisów art. 96 ust. 2 oraz 97 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe, klauzula taka nadana mogła zostać jedynie bankowe tytuły egzekucyjne wystawione w odniesieniu do wymagalnych już wierzytelności banku.

Jako nieskuteczne ocenić należało wreszcie również zarzuty niepoinformowania pozwanej o kolejno dokonywanych cesjach, stosownie bowiem do brzmienia przepisu art. 515 kc. powiadomienie o przelewie nieodzowne jest do tego jedynie, aby dłużnik miał wiedzę na temat tego, kto jest aktualnie jego wierzycielem i komu zatem winien w danej sytuacji spełnić świadczenie, żadną miarą natomiast powiadomienie takie nie jest przesłanką ważności czy też skuteczności dokonanego przelewu. Innymi słowy, wymóg zawiadomienia o przelewie chronić ma nabywcę wierzytelności przed ewentualnym zarzutem dłużnika, iż przelana wierzytelność przestała istnieć wskutek zapłaty dokonanej do rąk zbywcy wierzytelności. Mając powyższe na uwadze, oddaleniu podlegał jako zmierzający do ustalania okoliczności nieistotnych w sprawie wniosek kuratora o przesłuchanie świadka na okoliczność braku powiadomienia pozwanej o przelewie (pismo k. 288, postanowienie k. 309).

Mając na uwadze fakt wezwania pozwanej w piśmie będącym wezwaniem do wykupu weksła do spłaty zadłużenia w terminie do dnia 10 września 2018r., należne powódce na podstawie art. 481 par. 1 kc. odsetki zasądzeniu podlegały za od dnia następnego po wskazanej wyżej dacie.

Wobec tego jednocześnie, iż dochodzone w niniejszej sprawie roszczenie skierowane zostało przeciwko dłużnikowi rzeczowemu, na podstawie art. 319 kpc. orzeczono o ograniczeniu odpowiedzialności pozwanej. Powyższe ograniczenie odpowiedzialności pozwanej wynika z prawa materialnego. Takie stanowisko odnośnie ograniczenia odpowiedzialności z hipoteki zostało zaprezentowane w orzecznictwie (zob. wyr. SN z 14.2.2008 r., II CSK 525/07, OSNC 2009, Nr 4, poz. 61). Wynikająca z przepisu obligatoryjność zamieszczenia w wyroku zastrzeżenia, że pozwanemu przysługuje prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności, jest uzasadniona obowiązującą z mocy art. 837 KPC kodeksową zasadą ograniczenia egzekucji, według której dłużnik może powoływać się na ograniczenie odpowiedzialności tylko wówczas, gdy ograniczenie to zostało zastrzeżone w tytule wykonawczym (zob. wyr. SN z 7.5.1971 r., I PR 426/70, Legalis).

Z uwagi na podniesione wyżej okoliczności, orzeczono jak w sentencji obciążając jednocześnie pozwaną zgodnie z wyrażoną przepisem art. 98 par. 1 kpc. zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania należnymi powódce kosztami postępowania w postaci opłaty od pozwu oraz wynagrodzenia jej pełnomocnika w kwocie 10 817zł. ustalonego na podstawie par. 2 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Z/

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć ustanowionemu dla pozwanej kuratorowi z pouczeniem o zaskarżalności oraz pełnomocnikowi powódki;
2. po wykonaniu pkt 1 akta skierować na posiedzenie niejawne celem rozpoznania wniosku pełnomocnika powódki o sprostowanie wyroku.